

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

Sectio III. An hodie, quoad forum saltem conscientiæ, habeant volorem
Privilegia revocata, etiam expressè à Tridentino.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

SECTIO III.

An hodie quoad forum conscientie habeant valorem privilegia revocata etiam expressè à Concilio Tridentino?

449. 1. **Q**uestio æquè gravis, ac utilis est, sed non minus difficilia sunt fundamenta, tam intrinseca, quam extrinseca, quæ pro utraque parte affirmativa, & negativa inveniuntur in Authoribus.

2. Et quidem loquendo de revocatis extra Tridentinum, sive in jure communi, sive in aliis Conciliis Generalibus, partem affirmativam tenent omnes Authores sentientes per Tridentinum solum revocari, quæ in eo expressè revocantur, & cætera omnia ab ipso Concilio confirmari; quos retuli *sect. 2. anteced.* & constat *ex ibi dictis*, & ex diversis privilegiis *ibidem & alibi adductis*, quæ quia facillè possunt videri in Bullario, & Authoribus, idè ab eis abstineo.

450. 3. Tota ergo difficultas sita est in privilegiis expressè revocatis à Tridentino, videlicet, an hodie ex aliquo vivæ vocis oraculo, vel ex alio capite sint in sua vi, saltem pro foro conscientie? Negant multi ex revocatione facta à Gregorio XIII. in sua Bulla: *In tanta rerum & negotiorum mole*, relata supra *sect. 1. num. 1. hujus disp.* per quam sentiunt isti Authores, quòd revocavit Bullam *Pij V.* cum omnibus ab eo concessis in favorem Religiosorum, sub quibuscunque formis, etiam vivæ vocis oraculo; ait enim Gregorius: *Quin et-*

iam abrogamus omnia irritantia, & alia decreta, & quacunquæ alia ipsis litteris, & constitutionibus opposita (intellige à Pio V. suo Antecessore) & aliis eorum occasione, vel causâ facta, huic nostro statuto, ordinationi, & reductioni contraria. Non ergo ex tunc valorem potest habere aliquod privilegium, seu oraculum contra revocata in Tridentino. Tenent sic Ludovicus Lopez *part. 1. in sit. cap. 8.* Miranda *Tom. 2. quest. 42. art. 3.* & expressius *Tom. 1. quest. 39. art. 1. conclus. unic.* Joan. de la Cruz *lib. 8. cap. 3. dub. 3. conclus. 3.* Bassèus *verb. Privilegium, num. 64.* & Merola *disp. 6. cap. 5. dub. 1. num. 39.* ubi ait: Quidquid sit de his opinionibus, certum est hodie non posse Regulares uti, nec in foro conscientie suprascriptis privilegiis, quia *Gregorius XV. & Urbanus VIII.* omnes concessiones à Summis Pontificibus vivæ vocis oraculo factas revocârunt.

4. Nihilominus alii multi defendunt, posse hodie Regulares uti suis privilegiis etiam expressè revocatis à Tridentino pro foro conscientie. 451.

5. Probant primò, quia Constitutio revocatoria *Gregorij XIII.* loquitur solum de concessis à *Pio V.* contra disposita, & ordinata in Tridentino, non utcunque, sed prout ex illis litigia, & perturbationes inter Episcopos & Regulares poterant oriri in foro externo, ut constat ex verbis proæmii dictæ Constitutionis *Gregorij*, in quibus mens Papæ maximè dignoscitur, ut suo loco probavimus, nempe *disp. 1. sect. 3. num. 2.* ait igitur: *Demum animadvertens, quòd ea omnia multis dubitationibus involuta, magnisq; difficultati-*
bus

bus obstrusa, multas, magnasq; dissensiones, altercationes, & lites inter prædictos locorum Ordinarios, & Fratrum ipsorum Ordines, non sine gravi divini cultus, & animarum detrimento, ac populorum scandalo concitaverant, &c. Hæc Gregorius in sua revocatoria, mentionem faciens de illa Bulla reformativa, quam postea voluit publicare Pius V. sed nunquam publicavit.

452. 6. Cùm ergo usus privilegiorum Mendicantium in foro conscientie secreto cum prudentia & circumspetione exercitus, nec magnam, nec parvalem inter prædictos excitare possit, ut ait P. Donatus *infra* referendus, & supra dicta fuerit causa finalis revocatorie Gregory XIII. ex qua debent interpretari privilegia amplè, vel strictè, ut habetur *Cap. Cum cessante, de appellat.* & probavimus *disp. 1. sect. 3. num. 2.* firmum fundamentum præbet dictum proœmiũ intelligendi, seu interpretandi Bullam revocatoriã Gregorij, ut loquatur solũ de foro externo, non verò de foro conscientie occultè exercito, ex quo lites, & scandala non oriuntur, sed maxima consolatio animarum, & sic tenent Enriquez *lib. 7. de indulg. cap. 24. num. 8.* & *lib. 13. de excommunicat. cap. 40. num. 2.* Rodrig. *Tom. 3. quest. 15. art. 6.* Thom. Sanch. *Tom. 2. summ. lib. 5. cap. 4. num. 16.* Vega *4. p. casu 38.* Comp. Soc. *verb. Concilium Tridentinum, §. 3.* Capuccinus in *Compend. 1. p. fol. mihi 68.* Joan. Præpositus *3. part. quest. 83. art. 3. num. 151.* Bartholom. à S. Fausto in *Thefauro Relig. lib. 5. quest. 167. num. 2.* & dicit esse multorum Doctorum, probabilemque reputant Portel. *verb. Privilegium, num.*

64. & Diana *de dub. regul. resol. 59.* Et quod mihi magni ponderis est, quòd hanc opinionem est sequutus P. Petrus à Conceptione, nostræ reformatæ familiæ vir doctissimus, & valdè prudens ac timoratae conscientie, in manuscriptis, quæ ego ab ipso accepi, & vidi, qui in nostra Carmelitana reformatæ Familiæ per 30. annos & amplius Cathedram sacre Theologie summa cum laude occupavit Salmanticae, & Compluti, & plenus dierum & meritorum in ipso exercitio litterario è vita migravit, cum magna sanctitatis opinione.

7. Potest confirmari ex instantia adducta ab his Authoribus ex privilegio Bullæ Pij V. die 23. Augusti 1570. quod ad litterã referunt Rodrig. *ubi supra*, & in Bullario ad *Constitutionem Pij V. Passarell.* citatus à Rodrig. *Ibidem.* Tambur. *de jure Abbatiss. disp. 4. quest. 6. num. 14.* & alii, ubi concedit Pontifex Monialibus Ordinis Prædicatorum, ut Novitiæ in articulo probabili mortis constitutæ, possint emittere professionem solemnem in manibus Abbatissæ, seu Priorissæ, etiamsi annum novitiatus non expleverint, dummodo habeant ætatem requisitam, nempe annos 16. quo privilegio gaudent aliæ Religiones participant in privilegiis, & non solũ fœminæ, sed etiam viri, ut docet Faustus *ubi supra num. 1.* cum aliis. Quæ concessio est expressè contra Tridentinum *sess. 25. cap. 15. de Regularibus*, & cum revocatione omnium privilegiorum, & *Cap. 2. 2. annullat professionem*, quæ non fit post annum expletum probationis, & nihilominus præfati Doctores sentiunt esse in sua vi privilegium supra dictum Pij V. contra

Tri-

Tridentinum; nec revocatum fuisse à Gregorio XIII. quia ejus revocatio solum intelligitur de his, quæ lædunt jurisdictionem Episcoporum, quod non habet professio Novitiorum, quantum ad integritatem Novitiatus.

454

8. Et quamvis aliqui ex præfatis Authoribus sentiunt talem professionem esse irritandam, si Novitius redeat ad pristinam salutem, Sanchez tamen & Bartholomæus à S. Fausto, & alii multi defendunt, quod talis professio sit absoluta & undequaque valida; supposito dicto privilegio, eodem modo, ac sunt aliæ professiones, ac perinde non indigere aliquâ repetitione, seu renovatione, si Novitius supervivat. Unde hæc sententia non potest negari, quod sit probabilis, ob autoritatem tantorum Doctorum, & hoc absque recursum ad vivæ vocis oraculum, de quo jam dicam.

455.

9. Alii Doctores probant hanc eandem sententiam ex alio fundamento, nempe ex vivæ vocis oraculo Pij V. relato à Rodrig. Tom. 2. Bullarj ad fin. Bullæ Pij V. & à Comp. Societatis, tit. de Concil. Trid. §. 3. sub an. 1566. die 13. Martii, & servatur ejus copia authentica (ut refertur) in archivio S. Joannis Regum Toleranæ civitatis, in quo concedit Patribus Minoritis, ut uti possint omnibus suis privilegiis, etiâ revocatis à Tridentino pro foro conscientie tantum, quod extenditur ad cæteros Religiosos, propter mutuam privilegiorum communicationem; & cum in probabilissima sententia Innocentii Cap. Constitutus, num. 2. Felin. Conf. 6. Lezan. Tom. 1. cap. 3. num. 21. Peirin. Tom. 1. privileg. ad constit. 17. Julii II. & alio-

rum, sub nomine privilegii, saltem in odiosis, non comprehendantur Oracula, quia in rigorosa significatione verborum, privilegium non significat oraculum, non mansit revocatum dictum Oraculum Pij V. per Bullam Gregorij, quia de Oraculis non facit expressam mentionem in sua Bulla revocatoria, quod erat necessarium, ut revocata intelligerentur, juxta Doctores allegatos, quos sequitur P. Hinojosa in directorio decis. regul. verb. Confirmatio gratia. decis. 4. & alii referendi infra disp. 8. de Oraculis, sect. 4.

10. Sed objicies, quod omnia Oracula revocavit primò Gregorius XV. sub annum 1622. die 2. Julii, Bullâ incipiente: Romanus Pontifex in specula; & postea Urbanus VIII. confirmavit & ampliavit eandem revocatoriam, in sua Constitutione, an. 1631. die 20. Decembris, ubi cum Gregorius reliquisset in sua vi Oracula authentica, manu alicujus Eminentissimi Cardinalis subscripta, vel concessa ad instantiam Regum: omnia ista revocavit Urbanus, licet postea Const. 29. in appendice Cherubini, incipiente: Aliis felicis recordationis, in hoc temperamentum adjece- rit, de quo infra disp. 8. sect. Ergo hodie nihil valet Oraculum Pij V. relatum, & similia, licet sine his revocationibus valerent, per doctrinam traditam.

11. Diversimodè intendunt aliqui hanc difficultatem evincere. P. Donatus tetigit eam Tract. 11. quest. 17. art. 20. & postea Tract. 16. quest. 1. & 8. & in utroque loco insinuat duplicem solutionem. Primam, quod Oraculum Pij V. fuit tantum pro foro conscientie, at revocatoria Gregorij XV. & Urbani VIII.

VIII.

VIII. cùm fuerint generales, non comprehendunt forum conscientia, quia veluti odiosa debent restringi ad solum expressa. Unde sicut multi relati *suprà* tenent probabiliter, quòd sub revocatione generali privilegiorum per Bullam, non veniunt Oracula, nisi exprimantur, ex eo, quòd sub nomine privilegii rigorosè sumpti, non significatur Oraculum, sicut sub revocatione Oraculorum non cadunt Oracula, quæ solum forum conscientia respiciunt, nisi exprimantur. Sed hæc solutio pro casu præsentis aliqualem patitur difficultatem: quia tam *Gregorius XV.* quàm *Vrbani VIII.* videntur loqui de omnibus Oraculis, tam pro foro interno, quàm pro foro externo, ut ex ipsis videtur constare. Nec alia solutio, quàm adhibet *ibidem* Donatus ex Portel. videlicet, quòd *Vrbani VIII.* revalidavit omnia Oracula pro foro conscientia, habet fundamentum, quia non invenitur tale Oraculum *Vrbani VIII.* unde Portel. cui innititur Donatus, postquam hoc dixerat, ex quadam relatione privata, *Tom. 1. respons. in fine.* Postea *Tom. 2. respons. etiam in fine,* suam retractavit sententiam, quia re melius inspecta, invenit non habere firmum fundamentum, ut videri potest in ipso. Nec potui invenire hucusque Authorem, neque in Romana Curia ferè per octo annos existens, tale quid audivi, quàm vis soletter inquisiverim, qui hunc modum dicendi sequatur, & sic omnino rejiciendus videtur, non enim hoc unquam concessit *Vrbani VIII.*

458. 12. Alii dicunt, quòd Oracula, quæ jam sortita sunt suum effectum, licet habeant tractum successivum, expref-

sè excipiuntur à *Gregorio XV.* in sua revocatoria, & quàmvis hoc nõ exprimat in sua Bulla *Vrbani VIII.* videtur talia Oracula excipere, quia juxta mentem *Gregorij XV.* in iis, quæ non expressit *Vrbani VIII.* se conformare intendit revocatoria Gregorii. Ita *Lezana Tom. 1. summ. cap. 2. num. 21.* *Peirin. Tom. 3. privileg. ad Constit. 18. Vrbani VIII.* *Navar. in Lucerna Regul. verb. Privilegiu, num. 4.* *Donatus Tract. 16. q. 5. n. 7. P. Leander Trinitarius reformatus Tract. 9. de Matrim. disp. 24.* qui probant sic fuisse declaratum à sacra Congregatione Regularium ad instantiam R. Patris *Molinæ Ordinis Prædicatorum.* Quam declarationem inter alios adducunt *Peirinus Tom. 2. privileg. ad Constit. 3. Gregorij XV. & P. Castellinus de election. Canon. cap. 5. n. 37. & nos infra disp. 8. sect. 3.* Quæ doctrinâ ductus *P. Leander* relatus intendit probare, quòd Religiosi possint dispensare cum conjuge impedita ad petendum debitum, vel ex voto castitatis, vel ex affinitate contracta ex copula cum consanguinea uxoris, quia etsi privilegia hanc potestatem concedentia sint vivæ vocis oracula, cùm jam fuerint sortita suum effectum, & habeant tractum successivum, & respiciunt effectum pro tempore futuro, non sunt revocata, neque à *Gregorio XV.* neque ab *Vrbano VIII.*

Quæ doctrina meo videri fundatur in alia, quam tradit *P. Donatus Tract. 16. q. 4. de Oraculis, n. 2.* ubi ait: *Verùm quia reperiuntur quadam indulgentia, gratia, & facultates, oraculo viva vocis concessa, quæ etsi sint adepta actum primum, & primum effectum, non tamen sortita sunt actum secundum, & effectus*

fectus omnes secundarios, successivè futur-
ros, & totales, videlicet, si quis Oraculo
viva vocis habeat facultatem absolvendi
omnes ad se accedentes, vel à reserva-
tis, vel dispensandi in voto, nihilomi-
nus hucusque respectu aliquorum pradi-
ctà facultate non est usus: & ipsa gra-
tia concessa, & acceptata, dicitur actus
primus, vel primarius effectus; actus
verò secundus erit actuale exercitium e-
iusdem potestatis: & per primum re-
putatur absolute gratiam sortitam fuisse
suum effectum primarium, nempe per
acceptationem, quod sufficit. Hæc Do-
natus; & statim subdit, quod à Religio-
sis sui Ordinis propositum fuit sacræ
Congregationi Regular. hoc dubium:
An viva vocis oracula, qua habent tra-
ctum successivum pro tempore futuro,
comprehendantur sub revocationibus
Gregorii XV. & Urbani VIII. & re-
spondit, quod non, sed manent in sua vi,
ut per extensum refert Castellinus de e-
lectionibus canon. cap. 9. num. 37. verl.
Pro parte. Peirin. Tom. 2. privileg. ad
Const. 3. Gregorii XV. nam. 2. Itaque vi-
detur clarè sentire P. Donatus, & cum
eo P. Leander citatus, quod semel gra-
tia facta per vivæ vocis oraculum, & ac-
ceptata ante præfatas revocationes, si-
ve fuerit reducta ad exercitium, si-
ve non, quoad omnes actus pro futuris
temporibus occurrentes, manet in sua
vi, etiam post revocationes Gregorii XV.
& Urbani VIII. fatetur enim, quod præ-
fata gratia sortita sunt iam suum effe-
ctum primarium, qui consistit in ipsa
acceptatione, & sic poterit exerceri cir-
ca omnes actus pro futuris temporibus
occurrentes, v. g. absolutiones, & dis-
pensationes, & alia similia, aliàs non

benè deduceret ex relato fundamento
P. Leander, quod Regulares possunt
dispensare cum uxoris impeditis in
petitione debiti, ex vi oraculorum vivæ
vocis, etiam post revocationes dictas.

Quæ doctrina sic latè intellecta, mi-
hi non placet; ex ea enim sequitur,
quod revocationes Oraculorum Gre-
gorii XV. & Urbani VIII. essent prorsus
inutiles, & nullius momenti, quia cum
omnes gratiæ & facultates concessæ
Religiosis ante ipsas revocationes per
vivæ vocis oracula, sint acceptatæ, &
multa positæ in executione, quoad ali-
quos actus, si hoc sufficeret, ut dicatur
quod sortitæ sunt suum effectum, cum
tractu successivo, pro futuris tempori-
bus, & nullæ istarum sub relatis revoca-
tionibus clauduntur, quid est quod re-
vocârunt dicti Pontifices, cum nullum
Oraculum inveniretur tempore revo-
cationum, quod non esset acceptatum
vel à Religionibus, vel à Religiosis, &
per consequens, quod tunc non fuisset
sortitum suum effectum, saltem prima-
rium, imò & ferè omnia, etiam secun-
darium, quoad aliquos actus, cum tra-
ctu successivo ad omnes futuros? Cer-
tè ego non invenio quid revocaverint.
Unde sicut P. Leander colligit ex dicta
doctrina, quod Regulares possunt ho-
die uti potestate sibi concessâ per Ora-
cula dispensandi in impedimento peti-
tionis debiti, poterit ipse, & quilibet
alius dicere, quod possunt similiter uti
Oraculis pro dispensationibus & abso-
lutionibus sibi concessis à Summis
Pontificibus ante dictas revocationes.
Quod difficile videtur, & contra men-
tem Gregorii XV. & Urbani VIII.

13. Non tamen improbo, sed po-
tius

tius approbo doctrinam à multis traditam de exceptione Oraculorum, quæ sortita sunt suum effectum; etiam cum tractu successivo, pro futuris temporibus; si intelligatur solum de Oraculis, quæ in suo effectu principali unicum tantum habent actum, licet successivè transeuntem, Sit exemplum in Religioso, qui à Romano Pontifice obrinuit per vivæ vocis oraculum gradum Magistri, seu Præsentati. Iste talis gaudet gradu recepto, & præminentis illi annexis quandiu vivit, etiam post prædictas revocationes, siquidem effectus principalis est constituere graduatum in tali dignitate, & cum præminentis, honoribus & exemptionibus illi annexis, quibus per totâ vitam gaudet, quia reputatur, & est unicus effectus, licet in exercitio non semper manifestetur ex defectu casuum occurrentium. Alia exempla ad ducam, quæ videnda *disp. ult. de Oraculis.*

460.

14. Præfata autem doctrina minimè currit in recipiente, v.g. potestatem absolvendi, seu dispensandi cum quolibet ad se accedente, sive cum aliquo, vel aliquibus exercuerit suam potestatem, sive non; quia respectu cujuslibet non absoluti, vel non dispensati, res est integra, cum nullam connexionem habeat dispensatio, seu absolutio unius cum dispensatione, seu absoluteione alterius, neque enim illa potestas habet tractum successivum per unicum actum, ut requiritur; unde adveniente revocatione manet revocata illa potestas respectu eorum, qui non sunt absoluti, seu dispensati. Quæ doctrina præterquam quod eam confirmabimus ex declaratione sacræ Congregationis *disp. ult. de Oracu-*

lis, constare videtur ex verbis revocatoria Gregorij XV. ibi: *In ijs videlicet, quæ non sunt sortita suum effectum; tenore presentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus.* Quando ergo potestas conceditur ad plures actus inter se minimè connexos, seu dependentes, videtur necessariò concedendum, manere facultatem revocatam quoad illos actus, qui in executione, seu in effectu non sunt positi. Hoc enim expriment illa verba: *In ijs videlicet, quæ non sunt sortita suum effectum, apposita post omnia & singula indulta, facultates, privilegia, gratias, concessionisque.* Ecce quomodo elarè revocat hæc omnia in ijs, quæ non sunt sortita suum effectum: Ergo in his, quæ sortita sunt suum effectum, non cadit revocatio. Unde manifestè apparet esse verissimam doctrinam traditam: aliàs inutiles omninò forent revocationes Gregorij XV. & Urbani VIII. Sic sentiunt Bordon. *Tom. 1. Concilior. seu resolut. Regul. resol. 31. n. 8.* nofter Lezan. *Tom. 4. summ. verb. Oracula, n. 5. circa finem*, malè intellectus ab aliquibus, & malè citatus pro opposita sententia, ubi meritiò conqueritur hos non rectè percepisse id, quod de hoc puncto dixerat *Tom. 1. cap. 3. n. 21.*

15. Aliud fundamentum pro dicta sententia potest desumi ex fine derogatoriarum Gregorij XV. & Urbani VIII. quo cessante cessat revocatio, ut diximus. Finis ergo Gregorij fuit, ut occurreretur abusibus, & variis difficultatibus ex privilegiis à Sede Apostolica vivæ vocis oraculo sæpè concessis, ut ait *Urbanus VIII.* in relatione revocatoria Gregorij XV. §. 1. Insuper addit ipse *Urbanus* se moveri: *Quia sæpè ab his, in quorum*

461.

favorem viva vocis oracula emanarunt, minus Canonica interpretatione extendebant, & perperam in disciplina Ecclesiastica detrimentum, executioni mandabant. Igitur quando cessant abusus, & difficultates, & cum prudente scientia, & matura deliberatione oracula exercentur, non manent revocata, neque à Gregorio, neque ab Urbano, quod cum ferè semper à viris doctis & prudentibus pro foro conscientiae fiat, in sua vi remanebunt dicta oracula, præcipuè illud Pij V. nuper relatum.

462. 16. Ex quo fundamento colligit P. Donatus Traët. 16. q. 7. quod oracula concessa Prælati pro bono regimine Religionis, & salute animarum suorum subditorum, non comprehenduntur sub dictis revocationibus, quia Prælati non abutuntur Oraculis sibi concessis, neque sine magna prudentia & circumspetione illa interpretantur. Et sic fuisse declaratum à sacra Congregatione Regularium testatur Castell. de elect. canon. c. 5. n. 37. & ipse Donatus. Sed an hæc doctrina sustineri possit, & quomodo, dicemus d. sp. 8. de Oraculis, sect. 8 à num. 1. usque ad 3. inclusivè. Aliam rationem in favorem hujus sententiae ministrabit doctrina Sectionum sequentium, præcipuè sect. 7. à n. 15. videantur ibi dicenda.

(Animadvertendum, quod sententia, quam Auctor anno 1665. in prima hujus operis editione, cum Doctoribus ab ipso relatis, hac Sectione num. 4. & seqq. ut probabilem docuerat, nunc talis esse desinat, post emanatum die 18. Martij an. 1666. Alexandri VII. decretum, juxta propositionem 2. ejusdem decreti, qua hujus est tenoris: Regulares possunt in foro con-

scientiae uti privilegiis suis, quæ sunt expressè revocata per Concilium Tridentinum. Hanc quippe eo decreto cum alijs 16. damnavit, atque in posterum doceri prohibuit.

SECTIO IV.

De diversitate confirmationum privilegiorum.

1. PRO intelligentia supponi debet 463. vulgaris distinctio duplicis confirmationis. Una dicitur, in forma communi, ut constat ex Cap. Diversitatis, de concess. præbend. Alia dicitur, in forma speciali, & communiter appellatur ex certa scientia, Cap. 1. de transact. ibi: Plenissima notione, ubi id notat gloss. & in c. Veniens, eodem tit. Nec desunt qui sentiant, quod nisi in confirmatione addatur verbum aliquod, quo declararetur mens Pontificis intendentis confirmare solum in forma communi, v.g. confirmo privilegium prout factum est, vel prout est in usu, vel quid simile, confirmatio absolute prolata censetur perfecta, & valebit, sicut si esset ex certa scientia. Sic sentiunt Abbas, Joan. Andreas in Cap. Examinate, de confirmat. util. vel inutil. Alexander cons. 54. n. 9. lib. 1. & Bartol. cons. 196. n. 2. lib. 1. Sed oppositum tenendum est cum communi sententia. Unde nisi in confirmatione inveniantur ea, quæ jam dicam, semper reputanda erit in forma communi, sic Suar. lib. 2. cap. 18. num. 3.

2. Supponendum est secundò, 464. confirmationem privilegiorum posse fieri, uno modo, cum perfecta notitia eorum, quæ confirmantur; alio modo, cum